

تکنیک‌های صندلی خالی در روان‌درمانی

اسکات کلاگ

ترجمه
نرگس نقوی
طاهره بیاتی

سرشناسنامه: کلاگ، اسکات، ۱۹۵۴-م. Kellogg, Scott, 1954

عنوان و نام پدیدآور: تکنیک‌های صندلی خالی در روان‌درمانی / اسکات کلاگ : ترجمه نرگس نقوی، طاهره بیانی؛ ویراستار مهسا احمدیان‌نمینی.

مشخصات نشر: تهران: انتشارات اسبار، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۲۸۶ ص

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۸۸۰-۷-۳

وضعیت فهرست: نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی:

Transformational chairwork : using psychotherapeutic dialogues in clinical practice [2014].

یادداشت: کتابنامه: ص. [۲۷۷] - ۲۸۹.

موضوع: گشتالت‌درمانی

موضوع: Gestalt therapy

موضوع: روان‌درمانی

موضوع: Psychotherapy

شناسه افزوده: نقوی، نرگس، ۱۳۶۹-، مترجم

شناسه افزوده: بیانی، طاهره، ۱۳۷۴-، مترجم

رده بندی کنگره: RC۴۸۹

رده بندی دیویی: ۶۱۶/۸۹۱۴۳

شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۸۴۴۶۳

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نشر اسبار

تکنیک‌های صندلی خالی در روان‌درمانی

ناشر: اسبار

قیمت: ۹۵۰۰۰ تومان

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

چاپ اول: بهار ۱۴۰۱

ناظر چاپ: کریم افروز‌منش

صفحه آرا: علی اصغر فروغی

طراح جلد: یلدا محسنی

چاپ و صحافی: پردیس دانش

فروشگاه و دفتر مرکزی: خیابان سهروردی شمالی، خیابان شهید قندی، کوچه دوم، پلاک ۹

تلفن: ۸۸۵۱۲۶۸۸ - ۸۶۰۴۵۶۲۵

فروش اینترنتی: dr.hamidpour.asbar.pub

درباره نویسنده

دکتر اسکات کلاگ استادیار رشته بالینی در دپارتمان روانشناسی دانشگاه نیویورک است. او پیش از این در دانشگاه راکفلر، دانشکده پزشکی دانشگاه ییل، و برنامه مشاوره و روانشناسی بالینی در کالج معلمان / دانشگاه کلمبیا بود. وی مدرک دکترای خود را در رشته روانشناسی بالینی از مرکز فارغ التحصیلی دانشگاه سیتی در نیویورک در سال ۱۹۹۴ دریافت کرد.

دکتر کلاگ هم در گذشته و هم در زمان حال رئیس بخش اعتیاد انجمن روانشناسی ایالت نیویورک بوده است؛ همچنین یکی از مسئولین پروژه کاهش آسیب و سلامت روان در دانشگاه نیویورک است.

در حال حاضر او در یک موسسه خصوصی در پروژه درمان مبتنی بر تکنیک صندلی خالی / طرح واره درمانی است، او در موسسه طرح واره درمانی در نیویورک روان درمانگر بود و مجوز طرح واره درمانگری را دارد و از انجمن روان درمانی گشتالت مجوز گشتالت درمانی دریافت کرده است. دکتر کلاگ تدریس تکنیک های صندلی خالی تحولی را بنا نهاد و در حال حاضر روش گفت وگوهای وابسته به روان درمانی را به متخصصان در داخل و خارج ایالات متحده تدریس می کند.

او در نوشته هایش نگاهی بر عناوینی مانند تکنیک صندلی خالی، طرح واره درمانی، روان درمانی اعتیاد انسان گرایانه، تکامل تدریجی^۱ و مدیریت وابستگی^۲ داشته است.

وبسایت های او:

Transformational Chairwork: <http://transformationalchairwork.com/>

Gradualism and Addiction Treatment: <http://gradualismandaddiction.org/>

1. gradualism

2. contingency management

فهرست

فصل اول: بیان تجربیات ذهن	۱۳
فصل دوم: گفت‌وگوهای بیرونی: اندوه، فقدان و کار ناتمام	۴۵
فصل سوم: گفت‌وگوهای بیرونی: درمان تروما و رابطه‌های مشکل ساز	۶۱
فصل چهارم: گفت‌وگوی بیرونی: جرأت‌ورزی و رفتارورزی	۹۳
فصل پنجم: گفت‌وگوهای درونی: چندگانگی و تعارض درونی	۱۱۱
فصل ششم: گفت‌وگوی درونی: صدای طرح‌واره‌ی منتقد و منفی درونی	۱۳۹
فصل هفتم: گفت‌وگوی درونی: مبتنی بر قطبیت‌ها	۱۷۷
فصل هشتم: مصرف مواد مخدر و رفتارهای اعتیادی	۲۰۷
فصل نهم: فمینیست تراپی، سرکوب‌گری درونی شده، نگرانی‌های جسمی و کار با روان‌پریشی	۲۴۵
فصل دهم: عمق بخشیدن به کار	۲۶۳
منابع	۲۸۵

قدردانی

تکنیک صندلی خالی کاملاً زندگی من را به عنوان یک روان درمانگر متحول کرد. درک من را از ماهیت رنج و آسیب شناسی روانی تغییر داد، و روشی را برای معالجه بیماران در اختیار من قرار داد که به صورت تصاعدی مؤثرتر از هر چیزی بود که قبلاً انجام داده بودم. در سال ۲۰۰۱، زمانی که پا در این مسیر گذاشتم، تکنیک صندلی خالی یک هنر گمشده بود. رفته رفته، این جستجو که برای افزایش اطلاعات شخصی ام انجام می دادم به مأموریتی برای معرفی دوباره تکنیک صندلی خالی به جهان روان درمانی تبدیل شد، با این امید که یکبار دیگر به مداخله درمانی اصلی تبدیل شود. این کتاب نتیجه آن پروژه است.

افراد زیادی در این هدف به من کمک کردند و من مراتب قدردانی ام را برای کمک ها و حمایت هایشان، ابراز می دارم. اولین و مهم ترین آنها، قدردانی من از دکتر فریتز پرلز است به خاطر کار خارق العاده ای که در دهه ۱۹۶۰ انجام داد و تکنیک صندلی خالی را به یک هنر روان درمانی بسط و گسترش داد. متشکرم فریتز؛ تو زندگی من را تغییر دادی. همچنین از دکتر جاکوب مورنو برای ایجاد تکنیک صندلی خالی تشکر می کنم. کمک های این دو مرد، اگرچه کمتر به آن اذعان شده، همچنان الهام بخش درمانگران سراسر جهان است.

به صورت شخصی تر، دوست دارم از دکتر جفری یانگ که خالق طرح واره درمانی است، نیز تشکر کنم. من قدردان سال هایی هستم که در مؤسسه طرح واره درمانی در نیویورک کار کردم و قدردان موهبت طرح واره درمانی هستم که من را برای اولین بار به سمت تکنیک صندلی خالی هدایت کرد. شما در طول طرح واره درمانی، زندگی ها را متحول می کنید، بهبود می بخشید و نجات می دهید. طرح واره درمانی، درمانی برای حال و درمانی برای آینده است.

دکتر ورا پاستر که استاد راهنمای پایان نامه من در مقطع دکترای روان شناسی بالینی بود. شما زمانی به من باور داشتید که دیگران نداشتند و من تلاش می کنم که لیاقت ایمان شما به خودم را داشته باشم.

در سال ۲۰۰۴، من در سمینار گشتالت درمانی تجربی با زنده‌یاد جان ماسترو - عضو هیئت‌علمی انجمن گشتالت برای روان‌درمانی - شرکت کردم. کار شما (جان) در آن سمینار، همه شرکت‌کنندگان را به چالش کشید و من بعد از آن سمینار هرگز آن آدم قبلی نبودم. از شما به خاطر اینکه چنین استاد خارق‌العاده‌ای بودید، متشکرم.

درمان اعتیاد تمرکز اصلی من در زندگی و کارم بود. مرحوم دکتر آلن مارلات "پیشگیری از عود" را در سال ۱۹۸۵ نوشت و این مطلب از اجزای اصلی کار درمان من با معتادان بوده و هست. زمانی که با افراد معتاد کار درمان انجام می‌دهم انرژی خلاقانه شما (آلن) نیز حضور دارد. همه کسانی که با تراژدی اعتیاد درگیر هستند یک جورهایی مدیون شما هستند.

من افتخار کارکردن با دکتر ماری جین کریک را به مدت هفت سال در آزمایشگاه بیولوژی بیماری‌های اعتیادی در دانشگاه راک‌فلر داشتم. دکتر کریک - من برای همه آنچه که از بودن در آزمایشگاه شما، آموختم، سپاسگزارم و به طور به خصوص قدردان آزادی و فرصت‌هایی هستم که به من می‌دادید تا بتوانم اهداف و خواسته‌هایم را دنبال کنم.

برای حدود دو دهه، عضوی از کمیته اجرایی بخش اعتیاد انجمن روان‌شناسی ایالت نیویورک بودم. این گروه منبعی باورنکردنی از همفکری و الهام‌بخشی بودند. ملاقات‌های پویایی که با همکارانم در این کمیته داشتم (گذشته و حال) به من در کشف مؤثرتر راه‌های درمان اعتیاد کمک کرده است و من با لذت به آن اعتراف می‌کنم.

در طول شش سال گذشته، من فرصت‌هایی برای آموزش تکنیک‌های صندلی خالی تحولی در سراسر جهان داشته‌ام. این مهم به دلیل سخاوت همکاران در جامعه طرح‌واره درمانی و خارج از آن بوده است. من از آنها بسیار سپاسگزارم.

از همکار و دوستم دکتر اندرو تاتارسکی تشکر ویژه می‌کنم. گفت‌وگوها، بحث و ارائه و نوشتن با تو برایم لذت فراوان داشته است. الهام از این تجربیات به من در شفاف‌سازی و عمیق کردن ذهنیاتم کمک کرده است و مشتاقانه منتظر همکاری‌های مهیج در سال‌های بعد هستم.

دپارتمان روان‌شناسی دانشگاه نیویورک نزدیک به یک دهه خانه‌ام بوده است. کارکردن در آنجا و درس دادن به چنین دانشجویان خارق‌العاده‌ای برای من باعث افتخار بوده است.

همچنین دوست دارم از درمانگرهایی که به من در دست‌وپنجه نرم کردن با تاریکی‌ها، کمک کردند، سپاسگزاری کنم: دکتر ورا میشل، مانتی کوکس، دکتر آنا فریرا، سوزان جاکوسکی. سوزان - حضور شفابخش تو و موهبت‌های درمانی‌ات، عمیق‌ترین بخش‌های وجود من را لمس کرد. متشکرم.

در میان نزدیکانم، می‌خواهم از حلقه اصلی دوستان سپاسگزاری کنم.

در خانواده‌ام از آنهایی یاد می‌کنم که از دنیا رفته‌اند: مادرم، نانسی کلاگ؛ پدرم، ادوارد کومینگ کلاگ، نامادری‌ام، باربارا کلاگ؛ ناپدری‌ام، جیمز ویکف، و مادر همسرم، فرانسس سمینچ و کسانی که حضور دارند: خواهرم، جنی ویکف؛ برادرم کوین کلاگ؛ برادر همسرم، استوارت پیرس و بیش از همه مراتب عشقم را نسبت به همسرم و همراه زندگی‌ام نادین کلاگ، و به دو فرزند فوق‌العاده‌مان، کریس و نوئل، ابراز می‌کنم.

در نهایت می‌خواهم از زنده‌یاد خانم پگی فلینج که در اول راه به من عشق را نشان داد و همیشه به من ایمان داشت، تشکر کنم.

دکتر اسکات کلاگ

۱۵ آگوست، ۲۰۱۴

